

ringe Grad ved de store militære Indkvarteringer, der snart har fundet Sted i to Aar. Jeg kan nævne, om ikke specielt fra denne Kommune saa fra andre Kommuner i Næstveds Opland, Personer, der maa gaa paa Arbejde og af deres Dagløn maa udrede Bidrag til Staten, fordi den betaler en skammelig lav Godtgørelse for Indkvarteringen. Det synes jeg er urigtigt. Vi bevilger Millioner til militære Foranstaltninger, men saa bør vi ikke lægge saadanne Byrder paa Smaafolk, at de af den ringe Arbejdsfortjeneste, de har, skal være forpligtede til at afgive noget til Staten for at skaffe Soldaterne Kvarter.

J. C. Christensen: Indkvarterings-spørgsmaalet tror jeg ikke det kan nytte at drage ind her. Hvis Statens Bidrag til Indkvarteringen er for lille, og det skal jeg ikke modsige, maa denne Sag ordnes ved en særlig Lovgivning.

Den højtærede Indenrigsminister synes at være tilbøjelig til at mene, at saa godt som alle i St. Mortens Kommune skal have Dyrtidshjælp. Hvis det var Tilfældet, at alle i St. Mortens Kommune skulde have Dyrtidshjælp, kunde Kommunen staa sig meget godt ved at give en betydelig Dyrtidshjælp til alle, for det blev en ren Udskrivning fra Statskassen, indtil man kom op til den fastsatte Grænse. Jeg tror imidlertid ikke, at Forholdet er saaledes. (*Andreasen*: Omtrent). Ja, hvis det omtrent er Tilfældet, bør de gaa den Vej, jeg her peger paa. Men jeg maa sige, at jeg er noget forundret over at høre, at naar det ærede Medlem taler om en Skatteprocent paa 10 og 11 pCt., er det ikke en Gang under Hensyn til Dyrtidshjælpen. Det maa det dog sikkert være, thi i Fjor var Skatteprocenten langt ringere. Hvis det ikke er under Hensyn til Dyrtidshjælpen, kan det i alt Fald ikke nytte, at man paaberaaber sig den Ting.

Men jeg benægter ikke, at Kommunen kan være trængende, og at den, navnlig i Forhold til en Nabokommune som St. Peder, kan være i meget høj Grad trængende, jeg mener kun, at Statskassen her ingen Forpligtelse har. Det er et farligt Præcedens, at Statskassen skal træde til. Indtil vi faar en Ordning i saa Henseende, maa man henvende sig dér, hvor Lovgivningen anviser, nemlig til Amtet.

P. Th. Nielsen: De Udtalelser, som den højtærede Indenrigsminister i Gaar fremsatte overfor mig, giver mig ikke Anledning til et længere Gensvar. Den højt-

ærede Indenrigsminister anerkendte mine Tal vedrørende det Tab, Staten havde haft paa sine Kornhandeler, og det maatte Ministeren nødvendigvis gøre, fordi de var hentede fra den Beretning, som Indenrigsministeren har fremsendt her til Tinget med de Bilag, som foreligger. Jeg maa om denne Beretning sige, at det er en meget fyldig Beretning, saa langt den rækker, og jeg kan kun anerkende det Stykke Arbejde, som her er nedlagt. Selvfølgelig er det en Embedsmand i Ministeriet, som har udarbejdet hele denne Indberetning, men jeg synes som sagt, at den er meget oplysende, saa langt den rækker. Men den rækker ikke til Dato, og det giver Ministeren det heller ikke Udseende af. Ministeren siger udtrykkelig i Beretningen, at man med Hensyn til den amerikanske og den russiske Rug og Hvede ikke er i Stand til at foretage en afsluttende Opgørelse over disse Poster.

Naar jeg forleden kom lidt ind paa det, laa det i, at en Del af den radikale Presse, navnlig „Aalborg Venstreblad“, havde søgt at drage sine Slutninger ikke alene saa langt, som Ministeren har draget dem, men langt videre. I „Aalborg Venstreblad“ fandt jeg en Artikel, der gjorde gældende, at Staten paa sine Kornforretninger havde tjent 300,000 Kr., og det var fremhævet med meget store Typer. Jeg har senere set, at Artiklen er gaaet rundt i flere radikale Blade. Jeg opfordrede den Dag det ærede Medlem fra Bogense (*Gunnar Fog-Petersen*), Redaktøren af dette Blad, til at give et Dementi, fordi det var fuldkommen urigtigt, hvad han paastod, den Beregning, der er opstillet, er ganske forkert. Der er for det første fradraget det Tab, som Staten havde haft, det Beløb, som Staten havde indtjent ved sin Krigsforsikring. Det finder jeg ganske urigtigt, thi at Staten tjener paa at drive Krigsforsikring, kommer i og for sig ikke Kornindkøbene ved. Krigsforsikringen omspænder forskellige Varer og da navnlig Kullene. Hvis Staten nu havde tabt ved den Krigsforsikring, vilde jeg tro, at det ærede Medlem fra Bogense ikke havde fundet paa, at dette Tab skulde debiteres Statens Kornforretning. I Øjeblikket viser det sig, at Staten har været saa heldig at tjene paa den Krigsassurance, som var etableret, men det er selvfølgelig lige saa urigtigt at godskrive Statens Kornforretning denne Fortjeneste. Endvidere er det urigtigt, i hvert Fald paa den Maade, som det ærede Medlem gjorde, at godskrive den Fortjeneste, som